

**REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16**

Poslovni broj: UsII-41/2014-6

**U I M E   R E P U B L I K E   H R V A T S K E
P R E S U D A**

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan Đurović, predsjednice vijeća, Lidiye Vukičević i Mirjane Čačić, članice vijeća te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva poljoprivrede Republike Hrvatske, Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje RH, Zagreb, klasa: UP/II-008-04/13-01/312, urbroj: 401-01/04-14-08 od 28. veljače 2014., uz sudjelovanje zainteresirane osobe I. D. iz R., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 22. svibnja 2014.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-04/13-01/312, urbroj: 401-01/04-14-08 od 28. veljače 2014.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tužene pod točkom 1. poništeno je rješenje Ministarstva poljoprivrede, klasa: 600-01/13-01/41, urbroj: 525-01-00/23-13-4 od 14. kolovoza 2013. godine, točkom 2. je odobreno zainteresiranoj osobi I. D. pristup zatraženim informacijama na način da mu se dostave preslike zatraženih informacija izvješće o analizi uzroka mlijeka zbog sumnje na povećanu koncentraciju aflatoksina M1, proizvođača D. d.d. i V. d.d. koje je u veljači dostavio referentni laboratorij u B., točkom 3. je naloženo Ministarstvu poljoprivrede da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja postupi sukladno točci 2. izreke rješenja.

U tužbi tužitelj Ministarstvo poljoprivrede u bitnom navodi da ostaje pri svom rješenju kojim odbija zahtjev korisnika za pristup traženim informacijama te se poziva na obrazloženje svog rješenja kojim je odbio zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama. Poziva se na odredbu članka 15. stavak 2. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) kojom je propisano da će tijelo javne vlasti ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti sukladno Zakonu kojim se uređuje tajnost podataka. Ističe da je

sukladno članku 71. Zakona o hrani koji je bio na snazi do 1. srpnja 2013. odnosno članku 7. Uredbe broj 882/2004 Europskog parlamenta vijeća od 29. travnja 2004. godine o službenim kontrolama koje se provode sukladno propisima o hrani za životinje o zdravlju i dobrobiti životinja koja se u Republici Hrvatskoj izravno primjenjuje od 1. srpnja 2013. regulirana transparentnost i povjerljivost tijekom službenih kontrola. Tužitelj ističe da je činio sve od samog početka postojanja sumnje na povećanu koncentraciju aflatoksina M1 u mlijeku na tržištu Republike Hrvatske i to u razdoblju tijekom veljače i ožujka 2013. na način da je kontinuirano izvještavao javnost putem medija i svih službenih internetskih stranica. Ističe da je u tom periodu objavio ukupno 10 priopćenja za javnost te održao četiri konferencije za tisak, a sukladno akcijskom planu u koji su bili uključeni i stručnjaci Ministarstva zdravlja, Hrvatske poljoprivredne agencije, Poljoprivredne savjetodavne službe i Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, dok su za informiranje poljoprivrednika na terenu bili zaduženi veterinarski inspektorji. Iz toga proizlazi da je tužitelj s obzirom na važnost zaštite ljudskog zdravlja poduzeo sve potrebe radnje i mjere kako bi informirao javnost o postojanju sumnje na povećanu koncentraciju aflatoksina M1 u mlijeku čime sve bitne dijelove tražene informacije učinio dostupnim. Tužitelj ostaje pri svom prvostupanjskom rješenju i poziva se na odredbu članka 7. stavak 2. Uredbe vijeća broj: 882/2004 kojom je propisano da nadležno tijelo poduzima mjere kojima osigurava da njezini djelatnici neće otkrivati podatke do kojih se došlo tijekom obavljanja svojih zadataka kontrole a koji su po svojoj prirodi u opravdanim slučajevima obuhvaćeni profesionalnom tajnom. Smatra da tužitelj rješenjem kojim je odbio zahtjev korisnika nije postupio suprotno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže da se tužba usvoji i osporeno rješenje poništi.

Tuženo tijelo u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i ističe da tužitelj u tužbi navodi da je na svojim službenim internetskim strancima objavio službene rezultate provedenih analiza stočne hrane i sirovog mlijeka na farmama. Stoga iako se tužitelj poziva na odredbu članka 71. stavak 2. Zakona o hrani kao jedan od glavnih argumenata navodeći da su informacije koje korisnik prava na pristup informacijama zatražio povjerljive, očito da postoji iznimke od pravila. To potvrđuje odredba Zakona o pravu na pristup informacijama, naime zakonodavac je u slučajevima kada se radi o klasificiranim informacijama, poslovnoj i profesionalnoj tajni, poreznoj tajni, osobnim podacima i slično obvezao tijela javne vlasti na provođenje testa razmjernosti i javnog interesa kako bi se u svakom pojedinom slučaju utvrdilo da li prevladava zaštita zaštićenog interesa ili javni interes. Prema Uredbi EZ broj: 178/2012 Europskog parlamenta i vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta Zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane, te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane, slobodnog kretanja sigurne i zdrave hrane, ključni aspekt unutarnjeg tržišta i značajno pridonosi zdravlju i dobrobiti građana te njihovim društvenim i gospodarskim interesima te je potrebno osigurati visoku razinu zaštite života i zdravlja. Navedena Uredba stavlja posebni naglasak na sigurnost i povjerenje potrošača. Uredba EZ broj: 882/2004 Europskog parlamenta i vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja u članku 7. propisuje da nadležna tijela osiguravaju da se njihove dužnosti obavljaju s visokom razinom transparentnosti te u tu svrhu što prije moguće objavljuju javnosti sve relevantne podatke koje posjeduju. Informacija o rezultatima analize mlijeka bile su predmet rasprave u medijima, za iste je bila zainteresirana šira javnost, a onemogućavanjem dostave samih izvješća o analizi uzroka mlijeka dovodi se pitanje transparentnost rada nadležnog tijela u ovom slučaju tužitelja kao i nepotrebno stvaranje nepovjerenja u njegov u rad te sigurnost hrane koja se konzumira. Predlaže da se tužba odbije.

Zainteresirana osoba I. D. iz R. poziva se na pravo na pristup informacijama i predlaže da se tužba odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je rješenjem Ministarstva poljoprivrede klasa: 600-01/13-01/41, urbroj: 524-01-00/23-13-4 od 14. kolovoza 2013. godine odbijen zahtjev za dostavu podataka zainteresiranoj osobi I. D. i to izvješća o analizi uzroka mlijeka zbog sumnje na povećanu koncentraciju aflatoksina M1 proizvođača D. d.d. i V. d.d. od strane referentnog laboratorija u B.. Navedeni zahtjev je odbijen uz obrazloženje da tražene informacije podliježu ograničenjima iz odredbe članka 15. stavka 2. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13.) te je stoga zahtjev odbijen.

Odredbom članka 15. stavka 2. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti sukladno Zakonu kojim se uređuje tajnost podataka. Međutim, povodom žalbe zainteresirane osobe Povjerenik za informiranje je osporenim rješenjem poništio navedeno rješenje Ministarstva te odobrio zainteresiranoj osobi pristup zatraženim informacijama i naložio Ministarstvu poljoprivrede da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja postupi sukladno navedenom. Tuženo tijelo je poništilo osporeno rješenje uz obrazloženje da Ministarstvo poljoprivrede nije postupilo prema odredbi članka 16. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Prema odredbi članka 16. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6., i 7. i stavka 3. ovog Zakona dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa odnosno da je vlasnik informacije iz članka 15. stavka 2. točke ovog Zakona po prethodno pribavljenom mišljenju Ureda za nacionalnu sigurnost dužan je, prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa. Odredbom članka 16. stavka 2. navedenog Zakona propisano je da kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2. i 3. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese informacija će se učiniti dostupnom.

Po ocjeni ovoga Suda pravilno je tuženo tijelo ocijenilo da nije proveden navedeni test razmjernosti i javnog interesa, a posebno pravilno je tuženo tijelo ocijenilo da uopće nije razvidno da bi zatražene informacije nosile oznaku tajnost odnosno da su iste klasificirane sukladno Zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Naime, uvidom u tekst objavljen na internetskoj stranici Ministarstva poljoprivrede koji nosi naziv Hrvatsko mlijeko na policama trgovina diljem zemlje, sigurno je i zdravstveno ispravno, razvidno je da se u navedenom tekstu navodi da su rezultati potvrde analize iz B. pokazali neznatno povišenu razinu aflatoksina M1 iznad dopuštene i to 0,057 mg/l. U tom tekstu se također navodi da u mlijeku iz BiH uvezrenom u Hrvatsku mljekarne m. p. d.o.o. K. D. robe marke M. k., orijentacijskom metodom utvrđena je razina aflatoksina M1 u koncentraciji od 0,084 mg/l te da će hrvatski potrošači o rezultatima analize biti naknadno obaviješteni. S obzirom na navedeno pravilno je tuženo tijelo ocijenilo da informacijama o količini aflatoksina M1 je javno objavljena da se o istoj raspravljalo u medijima te stoga ne postoje zapreke da se zainteresiranoj osobi dostavi izvješće u konkretnom slučaju analize mlijeka proizvođača D. d.d. i V. d.d. koji je u veljači dostavio referentni laboratorij u B..

S obzirom na sve navedeno prema ocjeni ovoga Suda osporenim rješenjem uz obrazloženje kakvo je njime dano nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja.

Stoga je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu 22. svibnja 2014.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.